

[Carl Petersen.]

et større kvantum til eksport end det, der her er nævnt, i hvert tilfælde ikke med mulighed for rentabel produktion. Formålet er det simple at sikre et så stabilt marked som muligt, og er der noget, Danmark er interesseret i, må det være det. Vi er det mere nu end i 1953, hvor hensynet til vore markeder i Norge og Sverige, som på det tidspunkt var helt anderledes end nu, gjorde sig gældende.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale forslaget til en hurtig vedtagelse, idet jeg henleder det høje tings opmærksomhed på, at Danmark ved underskriften af overenskomsten, der blev foretaget den 23. december 1958, har afgivet erklæring om, at overenskomsten ville blive bragt i foreløbig anvendelse fra 1. januar 1959, hvorved vi opnåede at få sæde med stemmeret i det internationale sukkerråd. Hvis der ikke inden 1. juni dette år er deponeret et ratifikationsdokument, vil vor stemmeret kunne suspenderes, indtil deponeringen finder sted. Jeg anbefaler derfor forslaget til en meget hurtig behandling i det høje ting.

Gideon: Der gør sig det særlige forhold gældende for den heromhandlede konventions vedkommende, at Danmark allerede én gang har tiltrådt en tilsvarende international sukkerkonvention, nemlig den, der blev resultatet af den af De Forenede Nationer indkaldte sukkerkonference i Genève i 1953, som ligesom den her foreliggende blev vedtaget for en 5 års periode, der udløb med udgangen af 1958.

Når denne sukkerkonvention, som på konferencen blev enstemmigt tiltrådt, alligevel ikke blev ratificeret af Danmark, skyldtes det, som det også fremhævedes af den højtærede statsminister i fremsættelsestalen, hensynet til Sverige og Norge, som på det tidspunkt udgjorde vore vigtigste sukkereksportmarkeder, men som ikke havde tiltrådt konventionen. Man frygtede for, at vor tiltrædelse ville kunne medføre vanskeligheder ved fortsat at kunne yde de øvrige skandinaviske lande den sædvanlige forret til køb af disponible eksportkvanta.

Nu foreligger altså den heromhandlede konvention, som vel på forskellige områder er ændret, men ikke på afgørende punkter,

og som altså svarer til den, der blev indgået i 1953. Også denne gang gælder den principielt for 5 år, og heller ikke denne gang er den tiltrådt af Sverige og Norge. Når konventionen nu alligevel forelægges her i tinget til ratifikation, er det forståeligt, at det må give anledning til nogle overvejelser, fordi vi tidligere har undertegnet en sukkeroverenskomst, men ikke har ratificeret den, og det spørgsmål, som naturligt og rent logisk først rejser sig, er da dette, om der for vort vedkommende har været gener forbundet med, at vi har stået udenfor i den nu udløbne 5 års periode. Dette kan formentlig ikke påstås; der foreligger i hvert tilfælde ikke oplyst noget herom i bemærkningerne, ligesom noget sådant heller ikke blev anført af den højtærede statsminister, og man har vel derfor lov til at gå ud fra, at det ikke har været tilfældet.

Det næste i rækken bliver vel, om man i den forløbne periode har indhøstet erfaringer, der viser, at konventionens eksistens har haft en gavnlig indflydelse. Her må det sikkert erkendes, at den har haft en stabiliserende indflydelse på prisudviklingen og for så vidt har haft en gavnlig virkning. Endelig må der foretages en bedømmelse af, hvorvidt de forhold, der nu foreligger, er udtryk for en sådan ændring i forhold til situationen, som den var i 1953, at de taler for en ændret indstilling denne gang og dermed for vor tilslutning.

I det hele taget må vor stilling, som det også blev fremhævet af det ærede medlem hr. Carl Petersen, naturligvis være afhængig af, om Danmarks ratifikation af den her foreliggende konvention under de nu gældende forhold må antages at føre til en styrkelse af vor stilling som sukkereksportør, med andre ord, om de fordele, som vi opnår ved vor tiltrædelse af konventionen, overstiger ulemperne ved de forpligtelser, som vi samtidig påtager os. Det fremhæves jo her, at Brasilien og Peru, der tidligere stod udenfor, og som formentlig kommer ind som henholdsvis nr. 4 og nr. 5 i rækken af sukkereksporterende lande, nu har tiltrådt konventionen, og at dermed samtlige sukkereksporterende lande af betydning med undtagelse af Indien er omfattet af den, samt at også antallet af sukkerimporterende lande, der jo efter konventionen fortrinsvis